

De diuinatione demonū

honorari susceptas ceteris: quā hic gra honorauit p ceteris: atq; ad cōmunē hu militatē nō esse adductā post mortē: p u tredinis videlicet r vermīs r pulueris: q̄ suū r oīm genuit saluatozē In cui? si po testate est sanctorū d capite capillū n̄ pure est r illā aīa r corpe integrā posse seruare De cui? prāte si null? dubitet ecclīastico rū qn possit matrē sine corruptōe in ppe tuū fuare: cur dubitādū est: voluisse qd atriner ad rāte benignitatē ḡram. Si ele git diuina volūtas sola ḡra inter crepi/ tantes vehemētū igniū flāmas nō solū puerorū corpa seruare illesa: vey r ipa ve stīmēta fuare inusta: cur abnuar i matre ppriā qd elegit i veste aliena. Jonā sua/ re i vētre ceti p̄ter naturalē vsū voluit in corruptuz sola mīscor: dia. mariā incor/ ruptā p̄ter naturā nō seruabit ḡra. Ser uat? est daniel ab int̄paritissima fame leo/ nū: nō fuāda est maria tanq; dorata meri/ tis dignitatū: Nec p̄tracta q̄ dixim? qz naturā nō seruasse cognoscim?: in marie integritate pl? poruisse ḡras q̄ naturaz nō dubitam?. Diuinitatē em̄ sunt opa q̄ dicim?: r ideo possibilīa qz sūt ab oīm po/ tētia. Christ? aut̄ dei vir? est r dei sapiē tia. cui? oīa q̄ patr? sūt: sua sunt: vt velle. velle aut̄ oīa q̄ sūt iusta r digna. Sic p̄ h̄ digne videt letari mariā leticia inenarra bilī aīa r corpe: in ppzio filio: cū ppzio fi lio. p ppziū filiū. nec vllā seq; debere cor/ ruptōnis erumnā quā nlla secuta est tm̄ filiū pariedo integritatē corruptio: vt sit semp incorrupta quā rāta pfudit ḡra: sit integraliter vīnēs: q̄ oīm integrā pfectā q̄ genuit vitā: sit cū illo quē in suo gessit vtero: sit apud illuz illa q̄ genuit fontē et aluit illuz: maria dei genitrix dei nutrit̄ dei mīstratrix r dei securit̄: de q̄ vt iam dixi: qz aliter sentire nō audeo: aliter di/ cere nō p̄sumo. Suscipiat igit hūc sen/ sū fraterna charitas quē spūs sanct? inspi rauit. Oīesa sūt ex pte q̄ taliter hozrata sūt me dicere. Si q̄s autē refragare his elegerit: cū dicere n̄ velit h̄ nō posse chri stū: pferat q̄re nō ueniat velle ac p̄ h̄ nō esse. Et cū se veraciter cōsiliū dei de his nosce manifestauerit: incipiā credere: de quib; aliter nō possuz sentire. Virabor

illū altitudinē cōsiliū diuini inuestigasse: quā me cū ap̄lo digna reuerētia videt̄ debere admirari dicere. O altitudo diuini tianū sapiētie r sciētie dei q̄ incōprehēsi bilīa sunt iudicia ei? r inuestigabiles vie ei?. Et qz fm eundē ap̄lm ex pte cognos cim?: r ex pte pphetam? dixi d̄ his: r si nō q̄rū est: tm̄ quē admodū me dicere de/ buisse credidi. Si q̄ rā sūt q̄ scripsisti: tibi ḡra ago christe: qz d̄ sc̄ra v̄gine m̄re tua nisi qd̄ piū dignū r iustū est sentire n̄ po tui. Si q̄ dixi vt debui appba christe tu r tui. Si aut̄ n̄ vt debui ignosce obsecro tu r tui. Qui cū deo p̄re r spūs sancto vi/ nis r regnas p oīa secula seculorū. Amē.

Diui augustini hipponēsis ep̄i de diuinatione demonū cōtra paganos Liber incipit.

Quadā die in dieb; sanctis octauarū: cū mane apud me adessent multi fratres laici christiani: r in lo co solito p̄dissēmus: or? est sermo d̄ religione christiana ad/ uert? p̄sumptionē r tanq; mirā r magnā sciētia paganorū: quē recordari atq; cō/ plerū lris mandandū putauim?: nō exp̄ssis psonis p̄tradictū: q̄suis christiani esset r magis p̄tradictō q̄rere viderent. quid paganis r̄nderi oporteret. Lū q̄ de diuinatione demonū q̄rere: r affirmare: p̄di xisse nescio quē euerisionē tēpli scrapi: q̄ i alexādrīa facta est: r̄ndi nō esse mirādū: si istā euerisionē tēpli: simulacrū suis imi nere demōes r scire r p̄dicere poterūt: sic alia m̄tra q̄rū eis nosce r p̄nūciare p/ mitrit. Et cū mihi referret: nō q̄ sunt ma le diuinationes hmōi nec deo displicēt: ali oq̄n oipotēs r iust? ista fieri n̄ pmitteret si mala r iusta esset. R̄ndi: nō iō h̄ vide ri iusta debere: qz ea sineret fieri oipotētis sim? r iustissim? de?. Nā r alia m̄tra mā festissime iusta fieri. sic homicidia: adul teria: furra: rapia: r cetera hmōiā q̄suis iusto deo eo qz iniusta sunt sine dubitati/ one displicēt. idē tm̄ oīpotens ea fieri